

6. december 1938, Kysak.

Hlásenie žandárskej stanice Okresnému úradu v Gelnici o vyhostenej Rúžene D., manželke Viliama D., strážmajstra v Haniske, ktorá vypovedala o drsných spôsoboch vyšetrovania maďarských žandárov pri vyhostovaní obyvateľov slovenskej a českej národnosti z okupovaného teritória.

V Haniske som ostala s celou rodinou a so všetkým zariadením, pretože sme nemohli dostať žiaden dopravný prostriedok na odsťahovanie. Ráno 22. 11. 1938 prišli do domu prítomného môjho syna Vojtecha s tým, že musím s ním ihneď ísť na vypočúvanie do Košíc. Četníci nám hovorili, že si môžem so sebou vziať kúšтик chleba, lebo z Košíc pridem až odpoludnia. Dvaja moji synovia Viliam a Eduard boli v Košiciach v škole. Do Košíc nás odviezli na gazdovských vozoch s inými ľuďmi, ktorí tiež boli určení na výsluch. V Košiciach nás všetkých odviezli na četnickú stanicu, kam tiež priviezli zo školy môjho syna Viliama a Eduarda.

V četnickej kasárni nás nevypočúvali, ale všetkým nám prečítali, že musíme ihneď nasadať na vozy a v sprievode četnikov nás všetkých odviezli do Košickej Novej Vsi, kde nás ubytovali v miestnej škole. Keď sa zotmilo, všetkých nás za sprievodu četnikov a vojakov viedli cez les smerom k obci Hrašovík. Na demarkačnej čiare nás prepustili a nariadili nám, aby sme šli smerom k Hrašovíku. Povedali, že keď sa niektorí vrátíme, budú po nás strieľať.

Spoločne s mojou rodinou tiež boli vypovedané dve rodiny zo Sokolian, jedna rodina z Hanisky, dve rodiny z Buzitky, jedna rodina z Barce, učiteľ z Barce a jedna rodina z Krásnej n/Hor.

Maďarskí četníci ako aj vojaci sa hrubo chovali voči vyhosteným pri ich sprevádzaní. Keď som nasadala v Haniske na voz a jeden prítomný roľník mi pri sadaní pomáhal, maďarský četník sprostozahrešil a povedal, že môžem byť rada, že ešte tak sedím. Keď sme išli z Košickej Novej Vsi cez les ku Hrašovíku, musel môj syn a učiteľ z Barce dať ruky hore.

Všetky rodiny, ktoré spoločne so mnou boli vyhostené, rozprávali, že četníci ich v rodinách prekvapili a nedovolili sa im ani naraňajkovať a vôbec so sebou nič vziať.

nečitateľný podpis, v. r.
strážmajster

SNA, KÚ, kr. 256, f. 71527/38 prez., č. j. 751/38.

6. december 1938, Žabokreky.

Zápisnica napísaná na žandárskej stanici s Emerikou V., predtým obyvateľkou mesta Komárno, ktorá vypovedala o politických pomeroch po obsadení mesta, o výčinoch maďarských teroristov a o dôvode svojho odchodu z okupovaného územia.

Zápisnica

Maďarské vojsko obsadilo Komárno predpoludním 5. 11. 1938. V meste je veľa obyva-